

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נוספות**

430

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וַיֵּצֵאוּ אֶתְכֶם לְאֹמֶר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנָי לַעֲשׂוּ כֹה
אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לִבִּן גִּרְתִּי וְאַחַר עַד עָתָה"

להצהיר לכל

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

כי כח הגרגיר חלוש מעשות כמות זה' (שער הבטחון' ד ג).

היינו; שאף הסיבות אין בהם מאומה ואין בכח הסיבה הקלושה לפעול ורק אנו טועים ומדמים כאילו והסיבות גורמים לכך, רק התורה והמצוות הם הסיבה האמיתית לכל אשר יקרה עם האדם וכדברי הרמב"ן; **'שאינו לאדם חלק בתורת משרע'ה עד שיאמין שכל דברינו ומקרינו כולם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם. אלא, אם יעשה הטוב יצליחנו שכרו ואם יעשה הרע יכריתנו עונשו'** (שמות' ג). כי רק עשיית הטוב הוא הגורם וכמ"ש שם; **'הליכות דיני הבורא יתעלה יותר נעלמות ועמוקות ועליונות מהגיע אל ידיעת חלקיהם'** (חזה"ל' שם).

מכיון שנתבאר שאין בכח הסיבות לעשות ולפעול, א"כ מדוע גזר הקב"ה דנצטרך לסיבות כדי להשיג עולם הזה, כתב בזה **'חובות הלבבות'**; **'מפני שחייבה החכמה בחינת הנפש בעבודת האלקים ובהמרותו, בהן אותה. ומה שגזר הבורא שיגמר לאדם מהם, יגמר וישלם בהשלמת הזדמנות הסיבות. ואשר לא גזר,**

המשך בעמ' 2 <<<

לגבור עליו במלחמה וכשבאו לפניו השתחוו כולם אפים ארצה כדי לעורר רחמי עשיו וכ"ז הכנות מדוקדקות כדי שיוכל לנצחו בדרך הטבע.

ולכאורה צריך ביאור; הרי אין הסיבות נותנות מאומה כי הכל מיד השי"ת ואף שמחויבים אנו להשתמש בסיבות, אמנם הכא חזינן הקפדה מיוחדת כדי שהדברים יתאימו בדרך הטבע ומדוע הוצרך יעקב אע"ה לכל זה? ובפרט שחייבים אנו להתבונן במעשי האבות להתנהג כמותם וא"כ עלינו להבין פרשה זו.

כתב 'חובת הלבבות'; 'והשביעי; שיתברר אצלו כי יש לכל ההויות שבעוה"ז מעצם ומקרה, גבול ידוע, לא יוסיף ולא יגרע על מה שגזר הבורא יתברך בכמותו ואיכותו וזמנו ומקומו, אין מרבה למה שגזר במיעוטו ולא ממצט ממה שגזר ברבותו. ומה שיהיה מן הדברים הוא הנגזר אשר קדם בתחילת הידיעה, אלא שלכל הגזירות הקודמות בידיעת הבורא סיבות ולסיבות סיבות. והסיבה חלושה מהיות ממנה שינוי כאשר נראה הגרגיר האחד מן החטה מצמיח שלש מאות שבלים ובכל שבולת שלשים גרגרים, היעלם

'כל אחד ואחד מישראל חייב לומר: "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב"' (תנא"ר' כה). **הביאור הוא;** שחייב אדם לשאוף להגיע למדרגה שמעשיו יהיו כמעשי האבות. **אך באמת טמון בזה ענין נוסף;** שמחובתנו להתבונן במעשי האבות וללמוד מהם היאך אף עלינו להתנהג **והנה כאשר נתבונן בפרשת השבוע נראה;** שהנהגת יעקב אע"ה היתה תוך השתמשות בסיבות טבעיות כדי להתגבר על עשיו שהרי בתחילה שלח אליו מלאכים שיאמרו לו; **"פה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לִבִּן גִּרְתִּי וְאַחַר עַד עָתָה"**. והכניע עצמו לפניו באומר; **"עַבְדְּךָ יַעֲקֹב"**.

ועיין ברש"י; **"עם לִבִּן גִּרְתִּי"** לא נעשיתי שר וחשוב. אינך כדאי לשנוא אותי על ברכות אביך שברכני" וכ"ז עצות ותחבולות מדרך הטבע. ואח"כ הוסיף לשלוח לו דורון רב כדי לפייסו ואף את הדורון שלח בחכמה וכדכתיב; **"נִכְנַח פְּשִׁימוּ בֵּין עַדְרָ וּבֵין עַדְרָ"** (בראשית' לב יז) וברש"י; **'כדי להשביע עינו של אותו רשע'**. ומלבד זאת הכין עצמו למלחמה, **איתא בחז"ל;** שהשבטים החביאו תחת בגדיהם כלי זין שיוכלו

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

לא יגמר וימנעו ממנו הסיבות. ונתברר ממנו העבודה והעבירה בכונה ובבחינה לאחת מהנה מבילתי האחרת ויתחייב אח"ז הגמול והעונש ואפילו לא גמר בהם המעשים' (שם).

כונת הדברים; שהאדם נברא מורכב מנפש וגוף וחלק הנפש שבו הרי הוא מלאך ממש. ותכלית כל יצירת האדם שחלק הנפש שבו יתעלה ויתגדל. ואף חלק הגוף שבו ישתעבד וישמש את חלק הנפש שע"ז יהיה דומה לבוראו, שכביכול רצה שאף חלק הגוף יהפוך להיות נפש. ודרך התעלות הנפש היא רק ע"י נסיון, בעת שרואה לפניו דברים המנוגדים בתכלית לאמת ואינו משים לבו ע"ז ומוסיף לפעול כפי חלק הנפש, ע"ז מתעלה הנפש ופועל שאף הגוף ישתנה לנפש.

נמצא; שהבחינה והנסיון הכרחיים לתכלית האדם ומשו"ה יצר הקב"ה בעולמו שהנהגה תהיה ע"פ סיבות שונות, כי רק ע"י עמידה בנסיונות והתגברות עליהם יגיע להצלחתו הרוחנית, **יסוד זה חייבים לשנון לעצמנו היטב;** שכל הסיבות שבעולם אינם גורמים מאומה וכולם רק כדי לנסות אותו האם מכיר את האמת שהכל רק מרצונו יתברך וכמ"ש **דוד המלך ע"ה;** "אם לא שניתי נדוממתי נפשי פגמל עלי אמו" (תהלים קלא ב). כשם שהתינוק אין לו אלא שדי אמו ומבלעדיה אינו יודע כלום, כן חייב כאו"א לבטוח רק בה' יתברך ולא להאמין בשום גורם אחר. ולכן הבחינה בדבר קשה מאד.

ועוד שהרי; 'עין רואה... והגוף עושה את העבירות' (רש"י 'במדבר' טו לט). בשעה שרואה שהסיבות כחם לפעול, קשה מאד להמלט מהשפעת העינים ולחשוב אחרת **ומפורש בכתוב;** "נאמרת בלבך פתי נעצם ידי עשה לי את הטיל הזה" (דברים ח). בשעה שרואה שכחו ותחבולותיו מצליחים יושפע מכך ולא ימלט שיוכל לחשוב שהסיבות אין בכחם מאומה. וזו היתה גדלותו של **אברהם אבינו ע"ה;** שלא התחשב כלל באשר רואות עיניו עולם שלם נמשך אחר הצלמים ואילו אברהם אבינו ע"ה אינו מתפעל מכך וחי לפי הכרתו ואמונתו וזו המלחמה היותר גדולה המוטלת עלינו וחיב להיות בן חיל לנצח את המלחמה.

והנה הנהגת יעקב אע"ה עם עשיו; 'התקין עצמו לג' דברים; לדורון תפילה ומלחמה' (רש"י 'בראשית' לב ט) והכנתו לדורון היתה הכנה מושלמת עם כל החכמות והטכסיסים כמה שאפשר, כדי שהדורון יוכל להשפיע על עשיו וכאילו שאמונתו בטוחה וחזקה שרק הדורון יוכל להשפיע וכן כל הנהגתו הטבעית היתה באופן מושלם. וכן הכין עצמו למלחמה

כדי שיוכל לנצחו ע"י המלחמה ולעומת זאת הכין עצמו לתפילה.

האמין והכיר שלמרות כל הסיבות הטבעיות שיש בידו אין כחם לעשות כלום ורק בכח התפילה לעזור לו להתגבר על עשיו וזו היא בחינת הצדיק האמיתי שידע ויכיר, שעל אף כל הסיבות שבפניו מ"מ רק בכח הקב"ה לעשות וכל הסיבות הם רק לנסיון. ומכיון שע"י הבחינות יתעלה הצדיק ולכן עשה יעקב אבינו ע"ה סיבות טובות ומוכחות ומ"מ יתגבר עליהם ויכיר האמת שאין הסיבות עושות, הרי בזה גופא יתעלה ויגיע לשלמות.

וע"ז נאמר; 'מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב' (תנ"א ר"ה) שידעו והכירו שלמרות כל הסיבות מ"מ הסיבות אין בהם מאומה ודאי שאין אנו מחויבים להגביר הסיבות כדי שנוכל להתעלות ע"ז, כי אין אנו בדרגה רוחנית עליונה שנוכל להתגבר על כל הסיבות. ובעת שיהיו בפנינו סיבות יותר טובות יתכן שלא נוכל להתגבר עליהם ולחשוב שאין בהם מאומה, אמנם יעקב אע"ה שהיה המרכבה ידע והכיר שיוכל לנצח את הסיבות ולכן הוסיף בהשלמת הסיבות כדי שיוכל יותר להתעלות למרות כל הסיבות.

ומעתה לאחר שנתבאר שהנסיונות והבחינות הכרחיים לתכלית האדם, א"כ עלינו להתכונן אליהם ולדעת להתמודד אתם ולא כאותם אנשים שבעת שנשכלים באיזה חטא וכדומה, **תשובתם בפייהם;** "מה בכחנו לעשות?" "והרי עמדנו בפני נסיון ולא יכולנו להתגבר עליו!"? לו היינו יודעים כי הנסיון מוכרח, היינו מבינים ודאי שאין בכך כל תשובה, שהרי זו עיקר מציאותו ותפקידו להתגבר על הנסיון ובעת שנשכשל ולא עמד בנסיון, הרי לא מילא כלל את תפקידו המוטל עליו. ('אור יחזקאל')

"ניצו אתם לאמר פה תאמרין לאדני לעשו פה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי נאחר עד עתה" ('בראשית' לב ה)

רבינו יונה ז"ל כתב; 'היצורים כולם נבראו לכבוד השי"ת. והדבר ידוע אשר מדרכי קידוש השי"ת להודיע בכל מבטא שפתיים וכל אשר ירמוז עינים ובכל הנהגה ופועל ידים, כי יסוד לנפש האדם עבודת השי"ת ויראתו ותורתו' (שע"ת ג קמח) ולא די שיראה זה היסוד מזמן לזמן, אלא צריך שיראה מכל תנועה ממש, **אמר שלמה ע"ה:** "מעין נרפשו ומקור משקת צדיק מט לפני רשע" כל היצירה מצד בריאתה כן נבראה שיתראה כבודו ית' מכל וכל. והנה כש"צדיק

מט לפני רשע" הרי זה מהפכה בעיקר היצירה, הרי זה ממש עולם הפוך.

חז"ל הקדושים כולם בסגנון אחד תפסו על יעקב אבינו ע"ה שאמר; "פה אמר עבדך יעקב" **רבי יהודה ברבי סימון פתח:** "מעין נרפשו ומקור משקת" **כשם שאי אפשר למעין להרפס ולמקור להשקת, כך אי אפשר לצדיק למוט לפני רשע".** אמר לו הקב"ה ליעקב; "לדרכו היה מהלך והיית אומר לו: "פה אמר עבדך יעקב" ("ב"ר עה ב). ולהלן **במדרש;** 'באותה שעה שקרא יעקב לעשיו: "אדני". אמר לו הקב"ה: "אתה השפלת עצמך וקראת לעשיו: "אדני" ח' פעמים, חייך אני מעמיד מבניו שמונה מלכים קודם לבניך" ("ב"ר עה יא).

הנה תפסו עליו בבקורת חמורה כזאת עד שקבל בעד זה עונש רע ומר. **ולכאורה;** הרי חזינו לגמרי אחרת, **הנה שם במדרש איתא;** 'רבינו אמר לרבי אפס: "כתוב חד אגרא מן שמי למרן מלכא אנטונינוס קם וכתב; 'מן יהודא נשיאה למרן מלכא אנטונינוס' נסבה וקרייה וקרעיה ליה, כתוב; 'מן עבדך יהודא למרן מלכא אנטונינוס', אמר ליה: "רבי, מפני מה אתה מבזה על כבודך?" אמר ליה: "מה אנא טב מן סבי? לא כך אמר; "פה אמר עבדך יעקב" ("ב"ר עה ה).

הנה סובר רבינו הק' שכך צריכה להיות ההנהגה ונהג כן למעשה **אמנם חז"ל הק' קראו פרשה זו;** 'פרשת הגליות'. **וכבר ביאר הרמב"ן ז"ל;** 'ויש בה עוד רמז לדורות; כי כל אשר אירע לאבינו עם עשיו אחיו יארע לנו תמיד עם בני עשיו וראוי לנו לאחוז בדרכו של צדיק שנזמין עצמנו לשלשת הדברים שהזמין הוא עצמו; לתפלה ולדורון ולהצלחה בדרך מלחמה לברוח ולהנצל. וכבר ראו רבותינו הרמז הזה מן הפרשה הזאת' ('בראשית' לב ד).

הרי שהיה להם בקבלה שפרשה זו היא 'פרשת הגליות' ושתימך נתנהג על פי זו הפרשה. **וחז"ל מספרים;** "ניאמר עשו אציגה נא עמך" ('בראשית' לג טו) **בקש ללוותו ולא קיבל עליו.** רבינו כד הוה סליק למלכותא הוה מסתכל בהדא פרשתא ולא הוה נסיב ארמאה עמיה, חד זמן לא איסתכל בה ונסב עמיה רומאין ולא הגיע לעכו עד שמכר הסוס שלו' ('שם' עה).

הרי לא הלך בשום פעם למלכות אם לא היה לפניו פרשה זו של יעקב אבינו והסתכל בה היטב להתנהג כפי זו הפרשה של יעקב אבינו, א"כ מה כאן כל התביעה על יעקב? מה כאן החטא על אשר קבל עונש כזה? **והנה חשבתי לאמור;** אולי

גנזי המלך דברים הטעונים גיזה גנזי המלך דברים הטעונים גיזה

העונש הוא בעד חניפה שהיתה יותר מדי. אבל גם זה הלא הז"ל לומדים מיעקב; 'מותר להחניף לרשעים בעולם הזה...' אמר ר"ל: "מהכא שנא"; "פְּרָאת פְּנֵי אֱלֹקִים וְתִרְצָנִי" (בראשית' לג י') ('סוטה' מא:) וא"כ השאלה במקומה עומדת.

רואים אנו מזה הערה נוראה בענין; "צדיק מט לפני רשע". ענין; "צדיק מט לפני רשע" הוא נורא כ"כ, שהוא ממש ענין של התהפכות כל הבריאה, התרפשות המעין והשחתת המקור. ועם כל החשבונות הצודקים שהיה ליעקב בזה, סו"ס היתה עליו תביעה בעד שפלות יותר מדאי, אתה השפלת עצמך! אתה עכרת את המעין ונתת את הרשע אלוף לראשך ומה תאמרי כי יפקוד עליך? אין זה ענין של עונש לבד, אלא מצד עצם המדה כן הוא, אם תשפיל עצמך תחתיו, הוא יהיה לך אלוף לראש!

והרמב"ן ז"ל כתב; 'ועל דעתי, גם זה ירמוז כי אנחנו התחלנו נפילתנו ביד אדום; כי מלכי בית שני באו בברית עם הרומאים והיא היתה סיבת נפילתם בידם וזה מוזכר בדברי רבותינו ומפורסם בספרים'. מבהיל ונורא; כי יתכן שכל גלות אדום הוא מתוך; "צדיק מט לפני רשע"! היש לנו ציור בעונש הגדול והנורא הזה, העונש מצד מדה כנגד מדה! וגם מצד עצמה של המדה; אתם עשיתם אותם לאדונים וממילא נעשיתם עבדים.

אמרו ז"ל; 'כל המחניף... סופו נופל בידו' ('סוטה' מא:). ולמדו זה מירמיהו הנביא שנענש כ"כ על שאמר; "פן יעשה ה'!" ('ירמיה' כח ו). מבהיל ונורא הדבר; כן היא עצמה של המדה, עם כל שהוא השפלה, כל שהוא התמוטטות לפני רשע, כבר נפול הוא בידו ובמשך הזמן

גם יראה זה בפועל. המתבונן יראה זה תיכף, איך שעל כל צעד וצעד הוא סובל מהשפלתו יותר מדי, כשהוא מט הנה תיכף נעשה להם שמש פשוט עד כדי לצותו להוליך כליהם לבית המרחץ, הנה זה מצד עצמה של המדה, מלבד העונש שמים ר"ל מדה כנגד מדה מי יכילנו.

מתבוננים אנו בכל המשא ומתן שהיה לו לאברהם אבינו ע"ה עם בני חת כשהיה צריך להם ועם כל ההשתחויות שהיו מצד דרך ארץ מצד הכרת הטוב ובכ"ז לא קרא להם אף פעם: "אדוני" אלא אדרבה הם אמרו לו; "שָׁמְעוּ אֲדֹנָי נְשֵׂא אֱלֹקִים אֶתָּה בְּתוֹכְנוּ" ('בראשית' כג ו). אשרי לאדם שאינו מט לפני רשע והוא המצליח באמת ואצלנו בשפלותנו הוא להיפך, כשאדם יוצא לרחוב מרגיש הוא תיכף שכולם אדונים עליו ונעשה באמת עבד לעולם. ('דעת תורה')

חכם עדיף מנביא

לגמגם: "...החלב הוא של פרה, אבל יש כאן גם..." צעק עליה השר: "מה יש כאן גם?! אמרי מיד". המשרתת נפלה ארצה בפיך ברכים ובשל הפחד שהשתרר עליה נקשו איבריה זה לזה ואמרה בקול רועד: "כאשר הודעת לי לפני שעה על האורחים המגיעים אליך לארוחת הבקר ובקשת שאחלוּב במהירות את אחת הפרות ואכין ספלי קפה. עשיתי ככל אשר צויתני ואף מזגתי כבר את החלב לתוך הקנקן שהיה אמור להיות על שלחנך. ובדיוק אז דקות ספורות לפני תחילת הסעודה נשפך מרוב החפזון החלב שבקנקן. הייתי אובדת עצות ולא ידעתי מה לעשות, כשלפתע עלה רעיון במוחי; עליתי במהירות לביתו של סגנך המתגורר ממול והמחזיק בחוה של גמלים ובקשתי ממנו שימלא את הכד בחלב של נאקה... אני מתחננת על נפשי ומבקשת שתחוס עלי, אדוני השר, כי אלמלא הייתי בטוחה שחלב גמלים טעים יותר מחלב פרה לא הייתי עושה זאת. וכיון שידעתי שיש לך אורחים חשובים לא היססתי מלערב את החלב המשובח בתוך החלב שהנך רגיל לשתות מידי בוקר". מששמע השר את דברי המשרתת לא יכול היה שלא להביע את התפעלותו מחוכמתה של תורת ישראל והודיע לחברי המשלחת כי שליחותם הוכתרה בהצלחה באומרו; כי נוכח לראות בחוש כי; 'משה אמת ותורתו אמת' ('בבא בתרא' עד.) ומיד הורה לבטל את הגזרה על הישיבות. ('בני ציון')

עם חלב. לכששמעו חברי המשלחת כי הכיבוד כולל חלב (האסור לשתיה מדין חלב נכרי) חלפה תזזית של רעד בלבם ודברי הנבואה של ה'חתם סופר' עלו ובאו בזכרונם ועתה ברור היה להם כי צפה מראש את ההתרחשויות מראש והאיסור שהטיל עליהם חיזק את לבם לקראת הבאות. חברי המשלחת התנצלו בפני השר על שהם מנועים מלהתכבד בספלי הקפה בשל האיסור לשתות חלב נכרי. השר החל לגלות ענין בנושא ושאל אותם: "מדוע חלב נכרי אסור בשתיה?" חברי המשלחת הסבירו לו שהסיבה היא; משום שחכמינו חששו שמא נתערב שם בטעות חלב טמא. ארשת נצחון נראתה על פניו של המארח ואמר: "חשש זה שהעליתם בדבריכם קיים רק בגוי המחזיק במינים רבים של בהמות אולם בחוה שלי יש רק פרות, א"כ אין לכם כל מניעה מלשתות מהחלב המוגש לפניכם". לאור מאמצי השכנוע של השר הגוי, גברה עוד יותר התחושה בלבם של חברי המשלחת שבדיוק למאורע זה התכון מורם ורבים כאשר צוה עליהם שלא להכשל באיסור כלשהו והם החליטו לעמוד על דעתם בעקשנות ונסו להסביר לשר שבחלב של נכרי יש איסור בכל מקרה ולכן אין הם רוצים לטעום מהכיבוד. עכשיו רתח כבר דמו של השר ובקצפו כי רב צוה להביא לפניו את המשרתת. "אמרי נא לי, מאיזו בהמה הבאת את החלב הזה?" שאל את המשרתת. לפליאתו של בעל הבית ולתדהמתו התחילה המשרתת

"גמלים מיניקות וּבְנֵיהֶם שְׁלֵשִׁים" ('בראשית' לב טז)

מסופר בימי ה'חתם סופר'; שפעם יצאה גזרה מאת שר החינוך ההונגרי ולפיה חל איסור ללמוד תורה בישיבות ובחורי ישראל נדרשים ללמוד במשך כל היום לימודי חול ככל ילדי הונגריה. כמובן שאז החלו ראשי היהודים בפעילות נמרצת כדי למנוע ולבטל את רוע הגזרה ובקשו פגישה עם שר החינוך. אולם הלה שהיה ידוע כשונא ישראל בכל מאודו סרב לקבלם ולפגוש אותם ועמד על דעתו כי יש לקיים את הנחייתו. רק לאחר השתדלות ותחנונים מרובים נאות השר לקבל את ראשי הקהילה היהודית לפגישה אבל בתנאי שזו תהיה בשעת ארוחת הבקר כשבכונתו להשפילם ולבזותם בהראותו את חוסר נכונותו לכל שינוי בהנחייתו. לפני צאתם של ראשי המשלחת לפגישה הגורלית התדפקו הם על דלתו של רבי משה סופר הלא הוא ה'חתם סופר' ונכנסו אל הקודש פנימה כדי לבקש ממנו שיאציל להם מברכותיו ומעצותיו. ה'חתם סופר' ברכם בחום רב ולבסוף הזהירם; לבל יכשלו בשום איסור וישמרו על דיני התורה בכל מחיר. חברי המשלחת התפלאו על דבריו של ה'חתם סופר', שהרי ח"ו הם לא מתכוננים לעבור על איסור כלשהו, אך כיון שיצאו הדברים מפה קדוש שמרו חברי המשלחת את הדברים בלבם. כשהגיעו לבית השר צוה השר מהמשרתת שתכבדם בספל קפה

פרשת 'וישלח'

"וְגַם הַלֵּךְ לְקַרְאֲתֶךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ"

והוא יהיה פרא אדם

ובאמת, תשובתם גם היא כתובה כאן באותה פרשה; שלשים וארבע שנים טיפח עשו איבה. במצות אמו ברח יעקב, נטמן בישיבה ארבע עשרה שנים, שהה בחרן עשרים שנה; "עד שוב אף אחיד קמף" ('בראשית' כז מה). כאשר מפלט האיבה ירד שלחה אליו רבקה שישוב (רש"י) וכאשר אך ירד מהרי חרן בא לקראתו עשו עם ארבע מאות איש, להשמיד להרוג ולאבד. (הרב שלום מאיר וולך שליט"א)

"עם לך גרתי נאחר עד עתה"
(בראשית' לב ה)

מסופר על הגאון רבי חיים מצאנז זצ"ל; שישב פעם בשלחנו הקדוש אחז בזקנו שיורד על פי מידותיו ואמר: "עם לך גרתי נאחר", הנה, זקני כבר הלבין. "נאחר עד עתה" ואנכי מתמהמה כל הימים ועדין לא חזרתי בתשובה... "כעבור רגע של שתיקה חזר וסיפר: "בעיר ליז'ענסק היו עסקני החברא קדישא' אנשים פשוטים מאד וקלי דעת. כיון שהגיעה שעתו של רבי אלימלך להיפטר מן העולם באו ואמרו לו: "רבי, התודה על מעשיך". השיב להם רבי אלימלך: "והיכן הייתם כל הימים עת ישבתי ליד השלחן ואכלתי צלחת מלאה בשר לתאבון? הלא אז עדין היה בי הכח לשוב... מה לכם כי באתם עתה בהיותי חדל אונים?" לאחר שסיפר להם איך היה מרבה לאכול ולשתות חזר ופרט חטאים אחרים שכביכול נכשל בהם וכך חישוב ומנה את החטאים שכל אחד מהנוכחים עבר ומוסיף לעבור והתיפחו כולם בבכיה גדולה ולא זזו משם עד שנעשו כולם בעלי תשובה אמיתיים... ('בני ציון')

"ניקרא פי לא נכל לו"
(בראשית' לב כה)

מה ראה המלאך בהתגוששותו עם יעקב אבינו? אמר המדרש; "ניקרא את השכינה והבין; "פי לא נכל לו". משל למתאבק; שהיה מתגושש עם בנו

ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים'. כי עיקר הנס היה בזה שהטהורים נשמרו בטהרתם והצדיקים בצדקתם בחסדי ה'. ואור פנימי זה קנו לעולמים ויכולים להביאו לידי גילוי בכל הדורות, כי משכנו בלב כל אחד מישראל. ('מכתב מאליהו' ב)

בגמרא אמרו; 'שכח פכים קטנים וחזר עליהם' ('חולין' צא). ובאר רבנו אליהו מזרחי זצ"ל; מאחר שכתוב; "ניעבר את אָשֶׁר לו" על מה חזר? ודאי על פכים קטנים שאינם נחשבים. הוסיף רבנו בחיי זצ"ל רמז בדבר; "נינתר יעקב לבדו" אל תקרי; "לבדו" אלא; לכדו. וכתב על כך רבנו אליהו מזרחי; 'אין כח לדרשות כאלו אלא לתנאים ולאמוראים בלבד אבל חוץ מהם אפילו הגאונים אין כח בידם לדרוש כן'. והביא שפירשו; "לבדו" מלשון; 'בית הבד' היינו; שמן בפכים קטנים. וכתב על פירוש זה; 'אם אגדה היא, נקבלה'. ומסורת זו הוסברה באופן נפלא על ידי המהרש"ל; שהיה זה פך שמן לצקת על המצבה שהקים. לפיכך; אינו כלול בכתוב; "ניעבר את אָשֶׁר לו" כי שמן זה לא היה שלו אלא של שמים ומשום כך הסתכן ושב לקחתו. והואיל ומסר נפשו על פך שמן זה לקיים בו את נדרו, נעשה לבניו נס בפך שמן בימי החשמונאים.

"וְגַם הַלֵּךְ לְקַרְאֲתֶךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ"
(בראשית' לב ז)

'פיקוח נפש דוחה הכל' ('יומא' פה:). מלבד שלשת העבירות החמורות ('סנהדרין' עד.). כשיעקב אבינו עמד בפני עשו שלח לו מתנות והוסיף עליהם 'אבנים טובות ומרגליות' (רש"י) והשתחוה לו שבע פעמים. התורה ספר הוראה היא ורבנו הקדוש היה לומד פרשה זו לפני שהלך להיפגש עם רבי השלטון הנכרי, הויתורים נצרכים לפעמים. אבל יש קבוצה בעם המנסה להטיף לשינוי ערכים; טוענת שהאויבים של אתמול הפכו כביכול לידידים, אלו שאתמול הניפו גרזנים ושלשום שיספו בסכינים, אלו שרקדו על הגגות בנפול הטיילים והצטלמו עם בתרי הגופות, עתה הם ידידים ורעים.

"נינתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר"
(בראשית' לב כה)

'שרו של עשיו היה' (רש"י) והיינו; שהסטרא אחרא נלחם ביעקב והצליח לפגוע בו קצת כדתיב; "ניקרא פי לא נכל לו ויאבק יעקב וזוהר; 'שפגע בתולדותינו' ('זוהר' קיא:). והענין הוא; שלא היה יכול בשום אופן לפגוע ח"ו בשלמות יעקב עצמו, אלא רק מצד שיש לבניו שייכות וחיבור עם רחוקים בהשתדלותם להשפיע עליהם ובנקודה זו הצליח לפגועם קצת. וזהו מה שאמרו ז"ל; 'נגע בצדיקים ובצדקניות שעתידיים לעמוד ממנו זה דורו של שמד' ('ב"ר' עז ג). הנה מתפקיד ישראל הוא; ללמד לעולם כולו את דרכי ה' ולגלות ממשלתו יתברך שמו. ובמשיח נאמר; "ונקרו אֵלָיו פֶּל הַגּוֹיִם" ('ישעיה' ב ב) וכן איתא במדרש; 'שיבוא ללמד גם לאומות העולם' ('ב"ר' צח יד) ויש מכח זה בכל אחד מישראל שרוצה לתקן אחרים ואפילו אוה"ע, כי זה מתכלית הבריאה שיתגלה כבודו ית' לכל העולם. אך; "גם את זה לעמת זה עשה הקאלקים" ('קהלת' ז יד) וגם האומות מצדם רצונם להשפיע על ישראל בכיוון שלהם ולשם כך גוזרים עלינו שמדות. ויש אחיזה לטומאה זו רק כשחסר לישראל בשלמות הלשמה בשאיפתם להשפיע, כי אז בבוא ישראל להשפיע עליהם גובר כח הסטרא אחרא כנגדם ומשתדלים להטיל בישראל מזוהמתם ולהחשיך אור תורת ישראל על ידי חכמתם. ואם מצליחים אז ניתנה להם רשות גם לגזור שמדות ח"ו וללכוד ברשתם גם צדיקים וצדקניות שיצאו ממחיצתם והתקרבו אליהם כדי ללמדם דרך האמת, כשחסרה רק נקודה אחת בלשמה שלהם. זה היה ענין גזירת השמד שבימי היונים, אך במסירת נפשם של החשמונאים עלו למדרגת לשמה גמור. וזאת היתה הסיבה האמיתית הרוחנית שמחמתה זכו להתגבר על היונים ובנס השמן שנרות המנורה לא כבו, הראו להם סימן מן השמים שנתגלה בלבם האור הפנימי שאין לו הפסק לעולמים. וזהו לימודה של הנוכה; שאפשר להנצל מהשפעת הרע וגזירת השמד, רק בחיזוק פנימי בתורה ובעבודת ה'. וזהו מה שאנו אומרים ב'על הנסים'; 'מסרת טמאים

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

ואז התמהמה לרגע. הדלתות נסגרו והוא נשאר בפנים כשהרכבת טסה הלאה בדרכה... "את הרעיון הזה" סיפר הרב: "למדתי מיעקב כשהציע לו עשו; 'נסעה ונלכה'. השיבו יעקב: 'יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אֶתְנַהֵלָה לְאַשִׁי'". נענו השומעים ואמרו: "מציאת הרעיון מתוך הפסוק ברגע קשה שכזה היא גאונות אמיתית".

"כי ראיתי אלקים פנים אל פנים"
(בראשית' לב לא)

פעם ביקר הרה"ק רבי ישראל מקו'ניץ זיע"א בעיר אחת ונשא שם דרשה. לאחר שנה הגיע שוב לאותה העיר ובאו לבקש ממנו שידרוש שוב בשבת בבית הכנסת. **סרב הרבי ושען:** "וכי בשנה שעברה פעלתי משהו בדרשתי?" **הצטערו יהודי העיר מאד ונכנס בעל מלאכה פשוט ואמר:** "איני יודע מדוע טוען הרבי שלא פעל מאום בדרשתו, הרי מיום ששמעתי שכל יהודי חייב לקיים; **"שניתי ה' לנגדי תמיד"** (תהלים' טז יח) רואה אני את שם ה' לנגד עיני באותיות של אש שחורה על גבי אש לבנה". **אמר הרבי:** "אם כן אלך לדרוש". ודרש דרשה נשגבה שהחזירה רבים למוטב. ■

הוא מלשון; עקב וסוף. ונתבשר יעקב אבינו ע"ה כ; **"שָׁמַךְ יַעֲקֹב"** עם ישראל הובטח בנצחיות וגם בכליון של כל האומות עם בוא הגאולה, הוא לבדו ישרוד. ואז; **"לא יקרא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ"** שר וחשוב תהיה בגאולה הקרובה. **"ויקרא את שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל"** לאמר; שגם לפני בוא הגאולה תהיה לעם ישראל קצת שררה אך אין לדמותה למעלתם העתידה.

"ויאמר נסעה ונלכה... יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אֶתְנַהֵלָה לְאַשִׁי"
(בראשית' לג יב-יג)

סיפר הגאון רבי שלמה יוסף כהנמן, הרבי מפוניבז'; שכאשר נסע ברכבת התחתית בניו יורק הוקף בחבורת פרחים שהבעת פניהם העידה שהם עומדים לשדוד אותו. החבורה הקיפה את הרב באין מוצא. לפתע צץ במחו רעיון. הוא הוציא מכיסו פיסת ניר ועליה כתובת ושאלם אם הם יודעים היכן עליו לרדת. **הנערים שמחו ואמרו:** "עליך לרדת כאן". והורו על התחנה הקרובה, הם העדיפו לשדוד ברחוב החשוך מאשר ברכבת. כשעצרה הרכבת קמו כולם והרב נתן להם את הכבוד לרדת לפניו

של מלך, נשא עיניו וראה את המלך ניצב עליו, מיד רפו ידיו והכניע עצמו תחת בנו. כך, כיון שראה המלאך את השכינה עומדת למעלה מיעקב הכניע עצמו תחתיו' (ב"ר' עז ג). מכאן יש לכל אדם ללמוד; כי בהתמודדותו כנגד היצר הרע אף אם כחו חלש ודל הרי השכינה עמו ונצחונה מובטח.

הגאון בעל 'כף החיים' זצ"ל הביא דברי המדרש; 'אמר המלאך: 'אני מודיעו עם מי הוא עוסק. מה עשה? נתן אצבעו בארץ והתחילה הארץ תוססת אש. אמר לו יעקב: 'בכך אתה מפחידני?' אני כולי אש, שנאמר: 'נהיה בית יעקב אש'" (עובדיה' א יח) (ב"ר' עז ב). וביאורו; שהגויים מנסים להפחידנו במבול של דם ואש, בכח חיצוני, או בחכמות חיצוניות. אבל לכל אלו אין עלינו שליטה משום שחוסן פנימי לנו ואש האמונה יוקדת בנו.

"ויאמר לו אלקים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לא יקרא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל"
(בראשית' לב כח)

לכאורה יש כאן כעין סתירה; 'שְׁמֶךָ יַעֲקֹב'. 'לא יקרא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב'? פירש רבנו עובדיה ספורנו; **"יעקב"**

אין עוד מלבדו

בסיעתא דשמיא... וברגע האחרון... ואז נזכרתי בדבר אחד חשבתי בליבי: **"אין עוד מלבדו"** (דברים' ד לה). כל הנסיעה היתה המחשבה שלי תפוסה בזה שאין שום כח בעולם אלא; **"אין עוד מלבדו"** ואם הקב"ה ירצה אף אחד לא יוכל לעשות לי רע. והבין הרב מבריסק שהיתה לו קצת ירידה במחשבה הזו של; **"אין עוד מלבדו"**. לפתע הגיע השוטר הגרמני השני ואמר לו: "מה אתה רוצה ממנו?" אמר הגרמני: "נראה לי שהוא יהודי". ענה לו חברו: "מה פתאום זה נראה לך יהודי?! תעזוב אותו". (הרב אברהם שלמה ליבוביץ שליט"א) ■

כרכרות עם גלגלי גומי אלא רק כרכרות עם גלגלי עץ. אמר הרב מבריסק: "גם זו לטובה". לבסוף ראה; שזה אכן היה לטובה כי הגרמנים ימ"ש כשראו את הכרכרות שעשויות מגלגלי גומי שדדו אותם כי עשירים היו מרשים לעצמם לקחת כרכרות כאלו ואלו שנסעו עם גלגלי עץ לא נגעו בהם כי הבינו שהם עניים וכך הדרך נמשכה. כשעברו כמה מחסומים הרגיש הרב מבריסק קצת הקלה והנה נגשים אליו שני שוטרים גרמנים ואחד מהם תפס אותו בזקן ואמר: "יהודי". אמר הרב מבריסק: "אחזה אותי חלחלה, עברנו כל כך הרבה

"והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אֶחָיו. וַיִּרְץ עָשׂוּ לְקִרְאָתוֹ וַיִּתְמַקְּהוּ" (בראשית' לג ג-ד)

'והתפלל וביקש רחמים מלפני ה' עד גשתו עד אֶחָיו' (תרגום יונתן). 'ונכמרו רחמיו באותה שעה ונשקו בכל לבו' (רש"י)

מרן הרב מבריסק זצ"ל סיפר; שבזמן השואה הרגו את אשתו והוא ברח עם הילדים. הוא חשב לברוח עם כרכרה שעשויה מגלגלי גומי כי זה נוסע יותר מהר. אבל עד שהוא הגיע כבר לא היו

להזמנת הרב אסנון יצחק שלום"א לאזור מגורך
או לכולל אברכים (לכולל בשעות הבוקר) 050-6788867 יהונתן

'פרי חיים'

מרבנו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א

"כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם"
('יונה' א' יב)

הרבה מצטער רבינו בצערן של אחינו בית ישראל בארצות הברית שסובלים מאד אחרי הסופות וסערות שתכפו אותם בזה אחר זה וכמעט כל מי שנכנס אצל רבינו בימים אלו מאנשי אמריקה שואלו רבינו: "אם היה בסערה?"

והזכיר רבינו את מה שאחז"ל בסוף פרק 'חזקת הבתים'; 'כשחרב בית המקדש רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין, נטפל להן רבי יהושע אמר להן: "בני, מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין?" אמרו לו: "נאכל בשר שממנו מקריבין על גבי מזבח ועכשיו בטל? נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח ועכשיו בטל?!" אמר להם: "אם כן, לחם לא נאכל שכבר בטלו מנחות?" אמר להם: "בני, בואו ואומר לכם; "שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר שכבר נגזרה גזרה ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר שאין גזרין גזירה על הצבור אלא אם כן רוב צבור יכולין לעמוד בה. אלא כך אמרו חכמים: "סד אדם את ביתו בסיד ומשייר בו דבר מועט... וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה שנאמר: "שמחו את ירושלים..."" ('שעיה' סו י) ('בבא בתרא' ס:). וכך אומר רבינו על הצרות הנוראות שתכפו בכלל ישראל: "שבעצם היה לנו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין..."

וכשנשאל רבינו בשם אנשי ארה"ב: "על מה עשה ה' ככה?" ('דברים' כט כג) כידוע שדרכו של רבינו בשתיקה, אך פה ושם משחרר רבינו א' מיני אלף ממחשבותיו העמוקות. **ופעם אחת אמר:** "שאמריקה ידועה עם הרגשת 'אני ואפסי עוד' וזה בא הקב"ה לשבור להם". **וכששאלו:** "האם זה תביעה גם על יחידים?" **ענה רבינו:** "כל אמריקאי חושב שיש לו את כל היכולות... והקב"ה מלמד אותם שהדולר לא שוה כלום!"

ובכלל, התביעה על היהודים הרבה יותר מהגויים, שהם כבהמות נדמו והתביעה היא? הן בלימוד התורה הן במעשה המצוות, הן בצניעות כמו **שכתוב; "נלא יראה כף עקנת דכר נשב מאסריה"** ('דברים' כג טו).

ומזכיר את ה'ירושלמי'; **'מפני מה באין זועות לעולם? ...וחד אמר: "בעון משכב זכור"'** ('ירושלמי' ברכות' 70). מה שידוע לאחרונה שנחקקו שם

חוקים נוראים בזה וקורא לזה רבינו: "אגעוואלדיגע חוצפה" – "חוצפה נוראה!" וכן הרבה התבוללות יש רח"ל בארצות הברית.

וקורא לזה: "מעין מבול". **ואומר: "הקב"ה נשבע שלא יביא מבול על כל העולם, אבל על אומה אחת כן"** (מהרש"א 'זבחים' קטז). וכאן זה מבול! **ומזכיר רבינו את הרעידת אדמה שהיתה לפני יותר ממאה שנה בצפת... ומסיים:** "ה' ירחם על כלל ישראל, אכי"ר."

כיצד זוכין בהוצאת ספרי קדמונים ספרו לרבינו מעשה מעניין מקהילת 'בית אליהו' שבלאנג איילנד בארה"ב תחת ראשות הגאון רבי מרדכי אדר"ת שליט"א, שאחד מאנשי הקהילה שלא זכה לפניו בטון, יעץ לו רבי מרדכי שליט"א שישלם את הדפסת ספר החזו"א על מס' 'עירובין' שהוציאו לאור מחדש וזכה תוך שנה לבן! וקרא את שמו אברהם ישעי' על שם מרן בעל החזו"א צוק"ל.

והתבטא רבינו: "כי מה שקרא את שם הילד על שם החזו"א אין לחזו"א מזה כלום! אבל ממה שהדפיסו את ספרו ולומדים בו, מזה יש לו נחת רוח".

ובדומה לזה מביא רבינו: שכידוע המהרא"ל צינץ כתב בצואתו שמי שידפיס את ספריו יהי לו למליץ יושר. ובמכתבים שנדפסו בראש הספר מביא א' מרבני וורשא שידוע כי מי שהי' לו רח"ל מחלת הקנצר (היא המחלה הידועה רח"ל כיום) היה מדפיס אחד מספרי המהרא"ל צינץ והי' מתרפא.

ובשנים האחרונות ניסו כמה להדפיס ולא הועיל להם. **והטעם;** מפני שכל חילו הוא על ידי שלומדים בספריו, שמרבים לו זכויות וממילא יכול להמליץ בעדו, אך בדור האחרון שנחלש הלימוד בספרי המהרא"ל צינץ אין כבר כח בהדפסת הספרים.

וכשחלה הגר"חז"פ ז"ל בנו של ראש ישיבת מיר מרן הגר"צ פינקל זצ"ל, הדפיס את ספר 'קצות החושן' וחילקו לבני תורה ונתרפא בנו. וזה מפני שספר 'קצות החושן' משתמשים בו הרבה מאד ובודאי זה זכות בשבילו וה'קצות החושן' ממליץ טוב בעדו.

ומענין לענין אמר רבינו פעם להיקר מאד הבה"ח י. מילצקי שיחי' שמשקיע הרבה כחות להדיר ספרי מוסר נפלאים מהראשונים אשר לא היו ידועים עד כה (ואחד מהם הוא הספר מעט הכמות ורב האיכות 'שערי מוסר' לרבי אביגדור כהן

צדק, אשר רבינו לא זז מחבבו): "כי כל אלו הראשונים יהי' גוטע אדווקאטין – עורכי דינים טובים שלו בשמים, אשרי חלקו".

קביעת מזוזה והנלמד...

כאשר זכתה הישיבה הק' 'שערי תורה' בראשות הגאון רבי חיים ישראל שפירא שליט"א - אשר מספר רבינו: "כי כבר ממעללי התנכר נער בגודל כשרונותיו" לחנוך בית מדרש חדש, בא רבינו לקבוע את מזוזת השער.

והידוש שם רבינו בנוגע לברכה על המזוזה: "דאם התנו שישמש בפועל גם למקום אכילה, הרי זה חייב במזוזה וצריך לברך על קביעתה, אבל אם הי' רק תנאי שיוכלו לאכול שם, לא סגי דליחשב מקום אכילה ג"כ ונשאר כשאר בית המדרש שאין מברכים על המזוזה, כיון שאינו מחויב מעיקר הדין".

עוד העיר רבינו: "כי מעקה של מדרגות צריך שיהי' בו גובה עשרה טפחים כשיעור מעקה לגג". **(ופעם סיפרתי לרבינו:** "כי מרן הגר"ש צוק"ל הקיל לי במעקה לגג שהי' גובה 94 ס"מ ועלו בו רק פעם בשבוע, דסגי בכך". **ואמר רבינו:** "שהעיקר סמך על השיעור הקטן של טפח שהוא 8 ס"מ, אך מה שזה פעם א' בשבוע הוי שפיר שימוש בגג להתחייב במעקה")

ובצאתו מן הקודש בירך רבינו: "שיצאו מהישיבה הק' תלמידי חכמים גדולים ואף שכשיוצאים מהישיבה עדין אינם תלמידי חכמים אך שיהיו כבר בדרך להיות תלמידי חכמים".

מחילה בניחום אבלים

במה שנידון בגליון ק"ס; אי מהני מחילה על ניחום אבלים, הראה הרה"ג ר' אפרים שטראוס שליט"א דבתשובת הרשב"א **כתב;** 'הטעם דאין מברכין על ניחום אבלים; **"מפני שניתן למחילה"** (ח).

אמנם הק' רבינו מה שטען בשעתו: "דאף אם יקרא דחיי יכול האבל למחול, אבל יקרא דמיתא מי מוחל?" וצ"ע.

תורה הבנוין של הבריאה

בעת לימוד הנפש החיים' **שכותב;** **'דהדבר ברור שאם היה העולם ח"ו רגע אחד בלי תורה, היה חוזר מיד לתוהו ובוהו'** ('נפש החיים' ד יא). **ונשאלה השאלה;** "למה לא יועיל זכות התורה שהיתה עד עכשיו ומה שעתידיים ללמוד אחר כך, להגן שלא יחרב העולם?" **המשיל רבינו את הדבר;** לבנוין

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

זה הבנזין של העולם. וכמו שרכב בלי
בנזין לא יכול ליסוע, כך עולם בלי תורה
לא שייך שימשיך להתקיים. ■

היה הרבה בנזין, בכל זאת ברגע שנגמר
הבנזין נתקע הרכב".
כך צריך להבין; לדבר פשוט שהתורה

של מכונית. ואמר: "הרי כל אחד מבין
שכשנוסעים במכונית ונגמר הבנזין, אי
אפשר להמשיך ליסוע ואפילו שמתחילה

כח התורה

שכתוב; "על מה אָבְדָה הָאָרֶץ... וַיֹּאמֶר
ה' עַל עֲזָבְכֶם אֶת תּוֹרָתִי" (ירמיה' ט יא-
יב) שהרי כל זמן שישראל ישתדלו
בתורה נשבר כחם ותקפם של עובדי
עבודה זרה וזהו שכתוב: "מִיָּנֶה ה'
תִּקְרַע אֹיֵב". אמר רבי אלעזר: "ודאי
כך הוא שכל זמן שקולם של ישראל
נשמע בבתי כנסיות ובבתי מדרשות...
כמו ששנינו; "הַקָּל קוֹל הַעֲקָב"
(בראשית' כז) ואם לא, אז; "וְהַנְּזִידִים נְדִי
עֲשׂוּ" ('וזהר' מתורגם 'בשלח'). ■

מתעסקים בתורה, שכל זמן שישראל
מתעסקים בתורה הימין מתחזק ונשבר
כח ותוקף של עמים עובדי כוכבים
ומזלות. ולכן התורה נקראת; "עז" כמו
שנאמר: "ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן" ('תהלים'
כט) ובשעה שישראל לא מתעסקים
בתורה מתחזק השמאל ומתחזק כח של
עמים עובדי כוכבים ומזלות ושולטים
עליהם וגוזרים עליהם גזרות שלא
יכולים לעמוד בהם. ועל זה הוגלו
בנ"י והתפזרו בין העמים. זהו מה

"וַיִּפֹּל עַל צַנְאָרוֹ וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּכְפּוּ"
(בראשית' לג ד)
'רבי שמעון בר יוחאי אומר: "הלכה,
בידוע שעשו שונא ליעקב"' ('ספרי'
'בהעלותך' יא).
'רבי חייא אומר: "מִיָּנֶה ה' נֶאֱרָרִי
בַּפֶּתַח" ('שמות' טו ו) זו התורה ועל
זה "מִיָּנֶה ה' תִּקְרַע אֹיֵב" שאין דבר
בעולם שישבור כחם של עמים עובדי
כוכבים ומזלות פרט לשעה שישראל

ראש העין בית כנסת יד לחללי צה"ל המילדת 5 יום רביעי כא' כסלו 05/12/12
פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

מעלות מתנ"ס גרם מעלה הבנים 2 יום חמישי כב' כסלו 06/12/12
פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

בס"ד
פרנסה ורווח \$
דרושים רכזי פעילות.
לעסק מושלם מהבית.
לא מכירות!
054-6283245

יצא דיסק לעיני ר' יחיא זכריה יצחק בן עוואד זצ"ל
מגילת אסתר
תפילות לימים הנוראים
נביאים וכתובים
חמישה חומשי תורה
קינות ותפילות לתשעה באב
ניתן להשיג במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10 ב"ב 03-6777779

חלוקה חינם

הנושאים הכי חמים
מהרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א
וכן ניתן להעביר רצועות MP3 לנגנים
או להשיג בארגון 'שופר'
רחוב מתתיהו 10, ב"ב להזמנות בטלפון:
03-6777779

בס"ד
 ארגון 'שופר' מתכבדים להודיעכם
 על תוכנית הנופשים החדשה לשנת התשע"ג

בהשתתפות הרב **אמנון יצחק** שליט"א
 ורבנים נוספים במלון מדיסון **** דלאקס
 רח' העליה 17 נהריה

**ההרשמה
 בשעת התשלום
 לתשומת ליבך:**
 כל ביטול שיתבצע לאחר שבוע
 מן ההרשמה כרוך בעמלת ביטול

**הרישום בימים א-ה
 בין השעות 09:00 - 15:30**
03-6777779
 שלוחה 557/516.

בברכה,
 'שופר- ארגון להפצת יהדות'

שבת פרשת	מסלול	תאריך
פרשת וישב	ששי-מוצ"ש	07/12/12 כג' כסלו
פרשת מקץ	חמישי-מוצ"ש	14/12/12 א' טבת
פרשת ויגש	ששי-מוצ"ש	21/12/12 ח' טבת
פרשת ויחי	ששי-מוצ"ש	28/12/12 ט"ו טבת
פרשת שמות	ששי-מוצ"ש	04/01/13 כב' טבת
פרשת וארא	חמישי-מוצ"ש	11/01/13 כט' טבת
פרשת בא	ששי-מוצ"ש	18/01/13 ז' שבט
פרשת בשלח	ששי-מוצ"ש	25/01/13 י"ד שבט
פרשת יתרו	ששי-מוצ"ש	01/02/13 כא' שבט
פרשת משפטים	חמישי-מוצ"ש	08/02/13 כ"ח שבט
פרשת תרומה	ששי-מוצ"ש	15/02/13 ה' אדר
פרשת כי תשא	חמישי-מוצ"ש	01/03/13 יט' אדר
פרשת ויקהל פקודי	ששי-מוצ"ש	08/03/13 כ"ו אדר
פרשת ויקרא	ששי-מוצ"ש	15/03/13 ד' ניסן
פרשת צו	חמישי-מוצ"ש	22/03/13 יא' ניסן

בס"ד

יוצאים לדרך?!!...

הפעם זה כבר אחרת...